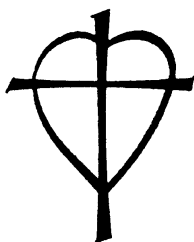

FASTLAGSSÖNDAGEN

ESTO MIHI

Texter Epistel 1 Kor 13, Evangelium Luk 18:31–43, II Årg Högm Joh 12: 20–33

VETEKORNET SOM MÅSTE DÖ - GUDS KÄRLEKS VÄG

"Herre, vi vill se Jesus."

Så bad några greker som kommit till Jerusalem för att fira högtiden – påskan och det osyrade brödets högtid. De var troligen proselyter, hedningar som anslutit sig till judendomen och som gick upp till Jerusalem vid de stora högtiderna.

Filippus, som grekerna vänt sig till med sin bön, talade om det för Andreas och tillsammans gick de så till Jesus och berättade för honom om grekernas önskan. Så fyller en Jesu lärjunge sin uppgift – att hjälpa människor att få se Jesus.

Det kan ha varit ren nyfikenhet som låg bakom grekernas begäran. Ingen kunde undgå att höra talas om Jesus dessa dagar i Jerusalem. Han hade just ridit in i staden och folk i stora skaror hade hyllat honom med Hosiannarop och kallat honom Israels konung. Många gick ut för att se honom också för att de hade hört talas om det stora undret, då han uppväckte Lazarus från de döda, och fariséerna kunde i sin maktlöshet bara ilsket konstatera: *"Ni ser att vi inte kan uträtta något. Hela världen springer ju efter honom."* Joh.12:19.

Men Jesu svar på grekernas begäran antyder att deras bön att få se Jesus låg på ett djupare plan än vanlig nyfikenhet. Som svar på deras bön talar Jesus om sig själv och sitt uppdrag:

"Stunden har kommit då Människosonen skall förhärligas. Amen, amen säger jag er: Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn, men om det dör, bär det rik frukt."

Och han fortsätter med att tala om lärjungaskapet:

"Den som älskar sitt liv förlorar det, och den som hatar sitt liv i den här världen, han skall bevara det och vinna evigt liv. Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara. Om någon tjänar mig, skall min Fader ära honom."

"Stunden har kommit då Människosonen skall förhärligas." Att verkligen se Jesus, se vem han är, det betyder att se honom förhärligad, "förherrligad", se honom som HERREN.

Stunden var inne för hans förhärligande. Jesu verk på jorden stod inför sin fullbordan. Han skulle vandra Guds kärleks väg ända till slutet, i görande och lidande lydnad skulle han fullborda Guds lag och bära straffet för våra synder.

Detta hör till hans förhärligande. När Judas vid den sista måltiden lämnade Jesus och lärjungarna och gick ut i natten för att förråda sin Mästare, säger Jesus: *"Nu är Människosonen förhärligad, och Gud är förhärligad i honom."* Joh. 13:31.

När Jesus sedan fullkomligt fullgjort sitt uppdrag, lämnar han förnedringen och upphöjs till härligheten. Han tar plats på Faderns högra sida i höjden. Så blir människan Jesus Kristus

förhärligad: *"Är nu Gud förhärligad i honom, skall Gud också förhärliga honom i sig själv, och han skall snart förhärliga honom."* Joh. 13:32.

Och förhärligad blir han också i ett annat avseende: *"När jag har blivit upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig."* Joh. 12:32. Han har blivit allas Frälsare. I honom och i ingen annan ligger frälsningen. När jag ser honom som min Herre, då äras och upphöjs Frälsaren. *"Herre, vi vill se Jesus."* Öppna, Herre, våra ögon och hjärtan!

Men vägen till härlighet följer inte förnuftets vägar. Att lida och dö på skammens kors ser ut som misslyckande och nederlag i människors ögon. Men Jesus talar om vetekornet som måste dö när han säger att stunden för hans förhärligande nu är inne. Ett vetekorn som inte myllas ner i jorden förblir ensamt, men om det dör bär det rik frukt. Så hade redan profeten Jesaja förkunnat: *"När Herren gör hans liv till ett skuldoffer, får han se avkomlingar (gamla översättningen "säd") och leva länge."* Att så säd är inte att slänga bort den. Det är ett sätt att få rik avkastning. Så var det med Jesus. Han hade kunnat behålla sin härlighet för sig själv, men sådant var inte hans sinne.

"Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron som Gud såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa. Han som till det yttre var som en människa ödmjukade sig och blev lydig ända till döden – döden på korset. Därför har också Gud upphöjt honom över allting och gett honom namnet över alla namn."

Fil. 2:6-9.

Och genom sin död har han burit rik frukt – en oräknelig skara, genom alla tider in i evigheten. Därför prisar vi i gudstjänsten, med *Herrens trogna i alla tider och med hela den himmelska härskaran*, Herrens namn i tillbedjan och lovsång.

Genom lidande och död till seger och härlighet, sådan är också vägen för lärjungen i Jesu efterföljd. Den som i Jesus har funnit livet, får också vara beredd att dö med honom.

"Den som älskar sitt liv förlorar det, och den som hatar sitt liv i den här världen, han skall bevara det och vinna evigt liv." Joh. 12:25. Sådan är vetekornets lag.

Att älska eller hata sitt liv i den här världen - att älska världen i stället för Guds rike, att älska synden i stället för Frälsaren, att älska de egna gärningarna i stället för Kristi verk – eller att ha sitt allt i Jesus – här går skiljelinjen. Här avgörs evighetsfrågor. Den som älskar sitt liv i denna världen, livet utan Gud, mister det eviga livet och går förlorad.

"Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen, finns inte Faderns kärlek i honom. Ty allt som finns i världen, köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda, det kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja förblir i evighet." 1 Joh. 2:15 ff.

"Den som älskar sitt liv förlorar det, och den som hatar sitt liv i den här världen, han skall bevara det och vinna evigt liv." Paulus kastade all sin berömmelse och alla sina förtjänster på sophögen, och så vann han Kristus och hans rättfärdighet, delaktighet i lidandet, kraften i Jesu uppståndelse och det eviga livet.

Men vetekornets lag säger också: *"Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara."* I medgången eller motgången, i jammmerdalen eller i fröjdesalen, i lidandet eller i härligheten – i Jesu Kristi tjänst, där är Herren själv med.

Inför det som nu väntar Jesus i Jerusalem ängslas och vändas Jesus: *"Nu är min själ i djup ångest. Vad skall jag säga? Fader, fräls mig från denna stund? Nej, just därför har jag kommit till denna stund. Fader, förhärliga ditt namn."*

Han skulle tömma Guds vredes bägare i botten, smaka förbannelsen, uppbära syndens lön, så att alla syndares alla synder lyftes från oss och lades på hans axlar. Och den bördan var honom tung att bära. Ångesten pressade honom så, att hans svett blev som blodsdroppar, men han svek inte. *För mig sitt liv, sitt dyra blod Han ville icke spara, Att för den dom, mig förestod, Jag måtte tryggad vara...*

På Jesu bön om förhärligande av Guds namn svarar Fadern från himlen: *"Jag har förbärligat det och skall förbärliga det på nytt."* Ja, detta Guds verk till alla människors räddning och frälsning skall i evighet prisas, äras och lovsjungas. Men, om Guds röst från himlen sade människorna att det var åskan, medan andra uppfattade det som ett änglabudskap. Och så är det när Herrens ord ljuder. För många är det bara ett tomt buller, för andra är det ett himmelskt budskap.

Men nu skall en dom gå över världen, säger Jesus, och denna världens furste skall kastas ut. Djävulen, åklagaren, hos Jesus finner han intet, och nu mister han alla möjligheter att anklaga. Jesus var den oskyldige, men han blev gjord till synd, dömdes och led syndens straff, och därmed har vapnet vridits ur djävulens hand. Han har intet mer att anklaga vare sig oss eller Gud för. *"Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem."* Rom. 3:23-24. Så har Gud visat sin rättfärdighet: att han själv är rättfärdig, när han förklarar den rättfärdig som tror på Jesus.

"Och när jag har blivit upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig. Detta sade han för att ange på vilket sätt han skulle dö."

Så går kallelsen ut i Fastetid. Manande, bjudande vill Frälsaren dra dig till sig, vända dig bort från den här världen till honom att du må vinna det eviga livet. Han vill ha dig med i sin gemenskap, här i tiden och sedan för evigt. Därför gick han den tunga vägen till Golgata. Därför uppstod han segerrik på tredje dagen, för att Frälsaren om oss var och en måtte kunna säga - *och där jag är kommer också min tjänare att vara.*

Amen.